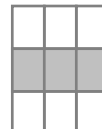

Datum: 04.02.2014
Medij: Dnevnik
Rubrika: Društvo
Autori: Lj. Malešević
Teme: Vojska Srbije
Naslov: Dva i po dana spasavao iz smetova

Napomena:
Površina: 550
Tiraž: 0

Strana: 7

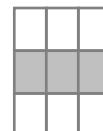
ПОДВИГ ПОРУЧНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ,
ДОКТОРА ВЛАДИМИРА ЗЕЦА ИЗ НОВОГ САДА

Два и по дана спасавао из сметова

Када је у петак ујутро кренуо на посао у Дом здравља у Батајници, Новосађанин, поручник и доктор Владимир Зеца, командир Одељења за здравствену заштиту 204. ваздухопловне бригаде Војске Србије и управник аеродромске амбуланте, није ни помислио да се неће вратити истог дана, као што је то свакодневно чинио. Снежни и олујни сметови који су протеклог викенда захватили делове Војводине учинили су да се с посла врати тек у недељу увече, 60 сати након одласка, али и да постане јунак о ком се већ неколико дана прича.

стр. 7

ПОРУЧНИК ВОЈСКЕ СРБИЈЕ И ДОКТОР ВЛАДИМИР ЗЕЦ ИЗ НОВОГ САДА СПАСАВАО ЗАВЕЈАНЕ У СНЕЖНОЈ ДРАМИ НА ПУТЕВИМА ВОЈВОДИНЕ

Радили смо само оно за шта смо обучени, а не за медијску пажњу

Када је у петак ујутро кренуо на посао у Дом здравља у Батајници, Нова Сађанин, поручник и доктор Владимир Зец, командир Одељења за здравствену заштиту 204. ваздухопловне бригаде Војске Србије и управник аеродромске амбуланте, није ни помислио да се неће вратити истог дана, као што је то свакодневно чинио. Снежни и олујни сметови који су протеклог викенда захватили делове Војводине учинили су да се с посла врати тек у недељу увече, 60 сати након одласка, али и да постане јунак о ком се већ неколико дана прича.

Маскиран, с малим дететом у наручју, пробијао се кроз снежну мачуру ка хеликоптеру који је тран-

странству – каже за „Дневник“ поручник Владимир Зец. – За нас је то био задатак који се мора што пре и што ефикасније извршити.

Он наводи да у основи њиховог посла и јесте брзо деловање, проналажење унесређених и њихова евакуација, коју обавља посада хеликоптера, док је за здравствено збрињавање током транспорта задужен медицински тим, односно лекар, медицински техничар и болничар.

– Дакле, ово што сам урадио је у опису мојих свакодневних задатака, као и свих из тима чији сам део. Сви смо само радили свој посао и ником није била ни на памети медијска или било каква пажња –

– Сада смо имали велики број унесређених с угроженим здрављем, али ретки међу њима су били у критичном стању. Задатак је било тешко извршити због неповољних метеоролошких услова. Хеликоптери су летели на границама својих могућности, била је потребна посебна вештина и знање пилота и механичара, а за медицински тим је био изазов тријажирати велики број унесређених – прича наш саговорник. – Првог дана деловали смо на путу између Перлеза и Стајићева и тада смо нашим хеликоптером евакуисали 82 лица, а другог дана још 117. Осим нашег хеликоптера, у акцију спасавања укључили су се још два транспортна хеликоптера Војске Србије и две „газеле“ које су служиле за извиђање и навођење, као и два хеликоптера МУП-а. Дакле, сви заједно смо функционисали, свако је радио свој посао и дао све од себе да би се унесређени што пре извукли и збринули.

Каже да је ветар је дувао у налетима и више од 100 километара на час, што је отежавало рад теренских служби и излазак унесређених из аутомобила, као и њихово кретање по орицима да би ушли у хеликоптер. Уз то, температура је била веома ниска, људи су били гладни, изнемогли, дехидрирани јер су много времена провели у заробљеној колони.

– Све то захтевало је додатни напор, али и било још већи изазов извршити задатак брзо, ефикасно и тачно. Ту се показала и стручност и физичка спремност припадника Војске Србије. Мој основни задатак као лекара је био да обавим триажу правилно, односно да правилно одлучим о томе кога ћу прво евакуисати с обзиром на то да хеликоптер у једном наврату може да повезе 28 лица са земаљским службама, међу којима су Жандаме-рија, полиција, ватрогасци... Иза-

Спасавао прсте сечењем бурме

Поручник и доктор Владимир Зец објашњава да је у неколико случајева био принуђен на то да клештама сече бурме да би људима спасао смрзнуте прсте.

– Приликом транспорта унесређених у самом хеликоптеру узео сам маказе-сечице и одсекао сам бурму с руке једном човеку. Он није разумео ни српски ни енглески, али сам некако успео да му објасним шта радим и зашто је то важно. Он се чак мало и уплашио, али то је било неопходно учинити – каже др Зец. – Уклањање прстења, наруквица, бројаница с руку није неуобичајено у оваквим приликама. Наиме, када дође до излагања организма температурним екстремима, било да је изузетна топлота или хладноћа, долази до неконтролисаног отока, а оно је најизраженије на рукама и ногама. У том случају се увек пре отока отклања накит, па и манжетне с кошуље ако нису тегљиве, све оно што може допринети још већем отоку.

спортовао унесређене и заробљене на војвођанским путевима. То је само део онога што је тај млади лекар, обучен и за такве незгоде и непогоде, протеклог викенда заједно с екипом војних спасилаца и трагача којој припада, учинио у спасавању стотина грађана затечених на завејаним и смрзнутим путевима у Бачкој и Банату.

– Наша аеродромска амбуланта има службу трагања и спасавања и ја сам њен лекар који је прошао обуку, како у Србији, тако и ино-

скромно објашњава др Зец своју улогу у спасавању грађана с војвођанских завејаних путева.

За ту акцију, додаје, специфично је то што су помогли великом броју цивила, унесређених којима је помоћ била хитно потребна. Он напомиње да је иначе, када његова екипа делује, реч о збрињавању једног или неколико унесређених чије здравствено стање је обично далеко теже па се односе директно на Војномедицинску академију.

фото: Војска Србије

Поручник Владимир Зец преноси дете до хеликоптера Војске Србије

зовно је било брзо обављати тријажу јер је било много више унесрећених који су кренули према хеликоптеру који је слетео. Када у хеликоптер уђе 28 људи, он се затвара и полеће, а остали чекају седам или десет минута да поново дође по њих – објашњава др Зец. – У неколико наврата се дешавало да сам одмах приликом тријаже уочио лице с лошим здравственим стањем.

Или су већ били клонули, нису могли да ходају, или сам имао дојаву да неко од њих има дијабетес, да је реч о жени у петом месецу трудноће. Спасли смо и 42 деце, а она су имала предност у свему.

На сву срећу, наставља наш саговорник, код унесрећених се радило о благом степену промрзлости на шакама и ногама, као и ушима, али то није толико критично. Било

је и оних који су имали промрзLINE другог степена, а неки од њих су били у тежем стању.

– Реч је о осамнаестогодишњој девојци коју смо евакуисали из околне Чантавира с изузетно ниском телесном температуром, која је била модра и дехидрирана. Она је била толико дуго заглављена у аутомобилу, оскудевала је у храни, није уносила течност, а нестало је и грејања. После извесног времена се смрзла више него остали који су се затекли у невољи. Њу смо хитно евакуисали на градски стадион у Бачкој Тополи пошто нисмо били сигурни у пут санитетске евакуације цивилним путем. Већ током транспорта до Батајнице умотана је у топлу ћепад, дата јој је инфузија и повратила се – испричао је за наш лист поручник Зец детаље снежне драме на завејаним путевима у Војводини.

Љ. Малешевић

Важан је тим

Поручник Зец истиче да је он само део тима те да би било некоректно не поменути и све друге који су 60 сати учествовали у спасавању унесрећених.

– Сви смо заједно добро одрадили посао. Ту је вођа посаде хеликоптера мајор Горан Гајић, пилоти – мајор Дејан Лекић, потпоручник Жарко Ђенисијевић, механичари – заставници Ратко Кнежевић, Иван Миладиновић и Небојша Драић. Осим мене, у санитетском тиму је и лекар поручник Дарко Миливојевић и медицински техничари, старији водници прве класе Александар Милић и Александар Стојковић.